

ATIBOX FH WM 2013

Boxerklub München v.d. Gruppe Preussen, Berlin – D

Tretja slovenska reprezentanca nemških bokserjev v sledenju v sestavi Primož Sečnik in Art von Aisneren, Aljaž Černigoj in Juventus Suum Cuique, Mitja Heric in In Vivo Schiwa's Imperium ter Sabina Heric in Jeronimo Schiwa's Imperium se je v začetku novembra udeležila svetovnega sledarskega tekmovanja za pasmo nemški bokser v Nemčiji.

Iz leve proti desni: Aljaž & Vent, Mitja & Vivo, Sabina & Pablo in Primož & Art

Foto: Daša Pepelko

Zraven ostalih pogojev smo morali za uvrstitev v reprezentanco imeti pozitivni dve sledarski tekmi, od tega si moral na vsaj eni tekmi doseči več kot 75 točk. Vodja reprezentance je bil Mitja Heric. Kvalifikacije smo brez večjih problemov speljali in za razliko od lani smo zaradi dodatne klubske sledarske tekme bili izbrani že pred Barjanskim sledarjem. Tukaj se pojavi težava za izbor reprezentance v tekočem letu, ker imamo malo sledarskih tekem.

Ker smo v Sloveniji navajeni imeti tekme na travnih površinah nas je njiva s koruznico kar malo presenetila. V četrtek in petek smo imeli možnost trenirat na zelo malem in na določenih mestih že potacanjem terenu. Ampak moram poudariti, da je teren za vseh 34 tekmovalcev iz 10 držav bil enak za treninge in za tekmovanje.

Tern za tekmovalne sledi.

Foto: Mitja Heric

Teren za treninge.

Foto: Daša Pepelko

Slovinci smo vsi tekmovali po stopnji FPr 1, žrebali smo kot 4 država zapored in izžrebali startne številke sledi 1, 4, 6 in 7. V soboto na terenu, ki mu levo in desno ni bilo videti konca je pihalo ter ob prihodu rahlo deževalo. Da je bil veter ni bilo nič čudnega, ker si na koncu njiv videl vetrnice za pridobivanje električne energije. Sodnica, ki nam je sodila je bila Nemka, torej domačinka, ki je tudi tekmovalka z doseženimi zavidanja vrednimi rezultati s svojimi bokserji.

Prva sled na ATIBOX FH WM 2013 je pripadala nama s Pablom, prisledila sva si 84 točk. Četrta sled je pripadala Mitju in Vivu, ki sta si prisledila 90 točk. Kot šesta sta sledila Primož in Art, zaradi vetra ju je zaneslo na sosednjo sled, katera je bila preblizu njuni. Sodnica je v trenutku zaradi napake organizatorja sled prekinila ter jima določila rezervno sled. Žal sta na rezervni sledi lepo prišla do zadnje linije tam pa se je Art odločil, da ima dovolj in obstal. Sedma sta sledila Aljaž in Vent, na žalost izpustila dva predmeta in dosegla 70 točk.

To, da je Mitja osvojil prvo mesto in jaz tretjo nama je povedala sodnica, ki nama je prišla osebno čestitat. Nikoli si ne bi upala misliti, da si s 84 točkami lahko tretji. Ampak težek teren in veter sta terjala svoj davek.

Prvi dve uri se nismo veselili izrednega uspeha reprezentance, vsak je moral pri sebi malo razmisliti. Vem, da je Mitja kot vodja reprezentance imel željo po uspehu vseh in je njune sledi premleval in premleval. Zvečer se je bilo potrebno posesti in predebatirati uspehe in neuspehe. Šele potem smo se lahko sprostil in na skupnem večeru, ki ga je organiziral organizator pričeli s proslavljanjem.

Ekipa, ki je več kot ponosno in odlično zastopala slovenskega nemškega bokserja v sledenju.

Foto: Mitja Heric

Zdaj smo spet doma. Stojimo na trdnih tleh in gremo novim zmagam in uspehom na proti. Veliko smo v treh letih naredili za promocijo Slovenije, Kinološke zveze Slovenije, Kluba ljubiteljev nemških bokserjev Slovenije in slovenske kinologije na splošno. Smo ekipa, ki diha drug za drugega in tukaj smo lahko vzor ostalim.

Ekipo se zahvaljujemo podjetju Vitan Trade d.o.o. in Happy Dog-u, ki so poskrbeli, da nam je bilo toplo in nam pomagali izpeljati prvo samostojno sledarsko klubsko temo, Kinološki zvezi Slovenije, ki nas je podprla s plačilom startnine in trenirkami ter nazadnje Klubu ljubiteljev nemških bokserjev Slovenije, ki nam je plačal nočitve, povrnil del stroška kilometrine, in nam kupil puloverje in jakne, da smo resnično tudi oblečeni bili kot eno.

Sabina, Aljaž, Mitja in Primož se zahvaljujemo
VSEM, KI STE NAS PODPIRALI IN VERJELI V NAS!

Foto: Daša Pepelko

SABINA IN MITJA HERIC

Pokažemo, dokažemo in gremo naprej!

Kdor je kdaj obiskal pasje razstave pod organizacijo KD Maribor, ta ve, kdo je Sabina Heric. Iz nje veje pozitivna energija, trmasta sposobnost, ki je značilna za »tote« Štajerce in veder značaj. Prav ona je glavni krivec, da se je Mitja razvil v strastnega kinologa. Skupaj sta aktivna in pomembna člana mariborskega kinološkega društva in nosilca psarne Schiwa's Imperium, pod katero premišljeno vzrejata pasmo nemški bokser. Letos pa še sledarja, ki sta dosegla prav posebno »družinsko« zmago na ATIBOX FH WM 2013! Družinsko, ker to ni zgolj njuna zmaga, je obenem zmaga njunih psov, iz lastne vzreje in konec koncev doma iz majhne deželice za Alpami, kjer so tako visoki uspehi v svetovnem merilu vedno razlog za nepopisno veselje.

Lahko bi rekli, da sta danes, po lanskem uspehu Mitje in letošnjem kar obeh, pravi »power couple« v naši kinološki sredini. Kako se počutita sedaj, ko je adrenalin vseeno malček popustil. Je bila zmaga v dvojce še slajša?

S: »Kot par nisva nič neobičajnega. Prav tako se na glas skregava in imava različne poglede – to lahko potrdijo ljudje, ki naju poznajo. Mogoče sva sposobna bolje drug drugega bodriti in spodbujati, ker veva kaj komu paše in kako, in si zaradi tega ne ustvarjva stresnih treningov. Osebnost sem taka, da večkrat za druge želim več kot zase, zato sem bila zelo vesela, ker sta me Mitja in Vivo presenetila in nadgradila lanskoletni uspeh. Hkrati sem bila žalostna, ker se ostalima članoma slovenske ekipe ni izšlo po pričakovanjih. Takoj po končanih sledih sem imela zelo mešane občutke. Šele na poti nazaj v Slovenijo sva se zavedla skupnega uspeha in uspeha naših psov. Ne maram pompoznih reklam in hvalisanja, vem, da so naši rezultati opazni, kljub temu da vsak dan ne napišem na facebook kako smo mi »ah in oh in sploh«. Ne maram samopovečevanja! Rada pokažem in dokažem da gre, in potem grem naprej, zanamci pa naj bodo le boljši.«

M: »Vsakdo je vesel svoje zmage in tako sem tudi jaz vesel tega najinega dosežka. Moram pa priznati, da sem bolj kot svoje zmage, vesel Sabininega tretjega mesta, ker sta s Pablom res opazno napredovala. Po končanih sledenjih ni bilo časa za evforijo. Kot vodja slovenske ekipe sem imel mešane občutke zaradi nepričakovanih rezultatov ostalih dveh članov, ki sta na treningih in državnih tekmah pokazala svoje kvalitete. Šele zadnji dan, dan, ko se je odvijala svečana podelitev ob zaključku prvenstva z dvigom slovenske zastave in igranjem naše himne, ko sva z In Vivom stopila na najvišjo stopničko, šele takrat sem se začel zavedati mojega in Sabininega uspeha. Organizatorju sva jo rahlo zakuhala, da niso uspeli dvignili vseh treh zastav (slovenske, danske in še ene slovenske), saj niso imeli na voljo dveh slovenskih zastav. Še bolj ganjen pa sem bil ob prihodu domov, ko sva prejela čestitke od prijateljev, kolegov in priznanih slovenskih kinologov.«

Obenem pa ne smemo pozabiti na še eno zelo pomembno stvar - oba psa prihajata iz vajine vzreje. Pogled na vzrejo sta na strani opisala tako: »Naša vizija in želja je, da bi vzrejali telesno in v glavi zdrave bokserje, bokserje tipa Schiwa's Imperium.« Psi vajine vzreje niso samo lepotni prvaki, vendar se dobro obnesejo tudi v delu, kar sta dokazala ponovno letos, s timsko zmago. Je cilj tako dosežen?

S&M: »Ah, kje pa! To je bil samo eden izmed najinih ciljev. Veliko je še želja in na dolgi rok zastavljenih ciljev. Dosežki Schiwa's Imperium bokserjev na lepotnih in sledarskih ATIBOX-ih so ena izmed potrditev, da sva na pravi poti. Mogoče se bo za marsikoga slišalo neumno, ampak najin cilj ni ljudem zgolj najine ampak pasmo nemškega bokserja in Klub ljubiteljev nemških bokserjev Slovenije na splošno, ter tako spodbuditi lastnike in vzreditelje, ki si samo po tihem želijo tekmovati in imajo premalo poguma za samo prijavo na tekmo.«

Kako pa potekajo vajini treningi na sledi? Postavljata sledi eden drugemu?

S&M: »V svetu sledarjev sva po tekmovalni plati aktivna šele tri leta in se še vedno učiva in nabirava nove izkušnje. Večino treningov do sedaj sva opravila skupaj, nekaj z ostalimi tekmovalci, nekaj pa tudi vsak zase. Treningi na sledi so vedno skrbno in v naprej načrtovani. Oba si na vsakem treningu delava zabeleške; kaj je bilo v redu, kaj ni bilo v redu, katere napake naj se na naslednjih treningih odpravijo, izbira različnih terenov, raznolikost sledi, itd... Sledi si drug drugemu nisva postavljala, saj sva treninge prilagodila stopnji IPO1, predvsem zato, da sva lahko bila pozorna na napake psov, ki jih lažje odpravljáš na lastni sledi. Sva pa veliko krat drug drugega vodila po sledi in se pri tem neizmerno zabavala. To vajo nama je pokazal g. Brane Puš, ki je s svojim znanjem pomembno vplival na najin način treningov.«

Verjamem, da je sodelovanje vedno mišljeno z dobrimi namerami, pa vendar, je kateri od vaju drugemu le kdaj postavil eno tako »nemogočo« sled, zgolj za zabavo?

S: »Ne! Mitja ima sicer bujno domišljijo, ampak iz psa in njegovih zmožnosti si nikoli ne dovolim delati norca in tega ne odobravam.

M: »Za enkrat do tega še ni prišlo, da bi si na takšen način ponagajala. Se pa lahko v prihodnje kaj takega pripeti, ko bodo treningi prilagojeni zahtevnejšim stopnjam.«, prida Mitja hudomušno.

S: »Sem rekla, da ima Mitja bujno domišljijo. Živa, zdaj si mu dala idejo!«

Če na hitro pregledamo pomembnejša tekmovanja v delu po klasičnih programih in sledenju moramo priznati, da nemškega bokserja redko opazimo. Je to tako zelo specifična pasma, ki se v delu ne more kosati s hitrimi belgijskimi ovčarji ali zgolj potrebuje več časa, da dozori psihično? Misliš, da bodo vajini rezultati med lastniki bokserjev dvignili željo po delu s svojimi psi?

S: »Upam in želim si, da bi mogoče komu najini rezultati na ATIBOX-u resnično postali

izziv in bi želel doseči več. Ta bo imel vso mojo podporo, odobravanje, pomoč in dobre želje! Dejstvo je, da je bokser zelo specifična pasma in nekateri naju želijo prepričati, da je samo pes, tako kot ostali. Delno jim dam prav. Več kot 30 let dolgo sobivanje s pasmo me je naučilo, da za tvojo naklonjenost ne bo ponavljal vaj v nedogled in ti želel ustreči. Bokser bo pokazal svojo samovoljo in razposajenost v tistem trenutku, ko boš to najmanj pričakoval. Če ga boš takrat »zabil« in mu uničil voljo, se boš moral truditi mesece in mesece, da ga ponovno dvigneš in pridobiš njegovo zaupanje.«

M: »Kar se tiče tekem po višjih klasičnih programih IPO2 in IPO3 je res, da prevladujejo belgijski in nemški ovčarji. Smo pa v Ajdovščini na zaključku Državnega prvenstva 2013, po programu IPO1 videli tudi bokserja. Kar se tiče sledarskih tekem, pa je tu že dve leti prisotnih kar nekaj bokserjev, novi vodniki pa že trkajo na vrata. Dejansko je tako, da je bokser specifična. V dobrega tekmovalnega bokserja je potrebno vložiti precej več truda in časa, z njim delati počasneje, saj potrebuje dlje da odraste. Upam in želim si, da bi tudi novi lastniki bokserjev delali s svojimi psi in se udeležili tekem. Pri tem pa je želja vseeno premalo. Za to je potrebno odrekanje, delo, volja in predvsem veselje do dela s psi. Midva sva dokazala, da se da, bova pa z veseljem priskočila na pomoč in pomagala tudi tistemu, ki bo imel izrazil željo in voljo delati s svojim bokserjem.«

Imeti na sledi dobrega bokserja - pravilo ali privilegij? Povprečni bokser rad sledi, ima to v krvi ali je potrebno dolgotrajno in sistematično delo, veliko potrjevanja?

S: »Joj, imeti dobrega bokserja na sledi je definitivno privilegij! Pablo je povprečen bokser, s katerim je bilo potrebno vpeljati sistematično delo in veliko potrjevanja. Pablo ne pobira hrane s sledi, ker ga tega nisem smela učiti. Najini začetki na sledi so za vodnike sledarje verjetno prava burleska in večina bi jih rekla naj pustim psa doma na kavču. Njemu je pa »super-mega-dobro-fajn«, da počneva nekaj skupaj. Pablo uživa in jaz z njim. Na meni je, da iz njega potegnem maksimum. Res pa je, da se umirja in počasi že dojema, da je sled težko delo. Ooooo, bokserji radi sledijo, samo ne tako kot bi si mi želeli, z noski pritisnjenimi ob tla. Najbolj tipična kritika sodnikov na tekmah je: »visok nos« in »psa bo treba umiriti.«

M: »Je pa res, da je nekaj tudi v genih. Vivotov oče je bil na primer nemški prvak v sledenju in udeleženec IPO WM ATIBOX- a po programu IPO3. Še vedno pa je vse predvsem odvisno od vloženega truda in dela. Dokaz je Sabinin Jeronimo s. »Pablo«, katerega predniki so lepotni Atibox prvaki.«

Pa vrnimo se k obema pasjima tekmovalcema. Pablo (Jeronimo Schiwa`s Imperium) je po opravljenih izpitih pri svojih 3eh letih nekaj prav posebnega (oktober 2011 IPS A, junij 2012 IPS B-BH, november 2012 ATIBOX FH WM 80 točk, december 2012 IPO1, junij 2013 RO 1, november 2013 ATIBOX FH WM 84 točk in 3. mesto). Do kam segajo želje z njim? Vaju bomo lahko drugo leto opazovali na državnem prvenstvu šolanih psov ne samo na sledi?

S: »Pablo je res nekaj posebnega. Da bo bralcem jasno zakaj je temu tako bom opisala njegovo zgodbo. Njegov prvotni kupec ga je vrnil pri starosti šestih mesecev. Potem je dobil novega lastnika, ki je pred njim že imel štiri rumene bokserje. Pablo je njegov peti in po vrhu še progasti bokser. Pablova največja ljubezen pa je 11-letna Nika. Jaz sem samo tista, ki naj bi z njim opravila IPS B-BH. Ko sva s Pablom začela delati sem si sama zadala izziv, da bom z njim opravila IPS A, ker še nikoli v življenju nisem opravila tega izpita. No in sva ga, na tekmi v Slovenski Bistrici! Prva tekma v mojem življenju, na kateri sem aktivno sodelovala kot tekmovalec. Potem sva začela slediti in delati družbo Mitji in Vivotu na treningih. Opravila sva izpit B-BH in z lastnikom smo se dogovorili, da bom Pabla pripravila za IPO 1. Aleš (Pablov lastnik) je vedel, da si ga jaz sposodim in z njim odidem na tekme, ampak da delava kvalifikacije za ATIBOX FH WM 2012 pa ni izvedel, dokler jih nisva opravila in sem ga bila primorana prositi, da lahko njegovega psa peljem za teden dni na Poljsko. Po uspešni sledi na Poljskem sva opravila IPO1. Po tem izpitu je bila želja obiskati kakšno IPO tekmo, toda tukaj se je rahlo zapletlo. Nestrinjanje z načinom dela v disciplini obrambe je botrovalo k temu, da sva zapustila klasično šolanje. Še pred tem pa sva šla pokukat v tečaj RO-ja in se tam spet našla. Brez prisile, z veliko potrjevanja, polna energije in velikim veseljem uživava v vijuganju med RO znaki. Obiskala sva tudi že prvo RO tekmo in preživela! Medtem sva opravila kvalifikacije za ATIBOX FH WM 2013 in bila na nemških njivah presenetljivo uspešna. Ne živiva skupaj, vidiva se ob torkih in četrkih ter sobotah, ko sva na tekmi. V torek in četrtek dopoldne slediva, v četrtek večer pa uživava na RO-ju. In to je Pablova zgodba, zato je nekaj posebnega!«

In Vivo je sicer le leto starejši, pa verjetno že strah in trepet na ATIBOX FH tekmovanjih. Ne pozabimo na lanskoletno 2. mesto in letošnjo zmago seveda. Bo drugo leto kaj več pritiska? Mogoče obstaja želja, da bi Vivota pripeljali do sledenja po programu IPO FH v prihodnosti?

M: »To ni vse. Vivo je v letošnjem letu stal na stopničkah na dveh različnih ATIBOX tekmovanjih. Že meseca maja je na ATIBOX razstavi, ki je bila na Madžarskem, v razredu prvakov rumenih samcev osvojil drugo mesto. Ne, glede pritiska v prihodnje nimam težav. Letos ga sploh ni bilo. Glede na težak teren in vremenske razmere je bil cilj zgolj ta, da uspešno prislediva do konca. Že pred letošnjim ATIBOX FH-jem sem se odločil, da bo to zadnje tekmovanje, kjer bova z Vivo-m tekmovala po stopnji FPr1 (identičen IPO1). Cilji za naprej so že načrtani in prihajajočo sezono bova na državni ravni sledila po programu IPO3. Kar se tiče ATIBOX FH-ja pa je naslednji korak tekmovanje po stopnji FH1, kjer dominirajo starejši in bolj izkušeni psi. Verjetno bo potrebno opraviti sledarski izpit po programu FH1, ki bo po novih ATIBOX pravilih obvezen. Bo pa v prihodnje precej težje, saj je po težavnosti preskok od sledi po IPO1 do programa FH1 ogromen, zato bova šla korak za korakom.«

Kaj bi svetovala novemu lastniku nemškega bokserja, ki bi izrazil željo po delu. Klasične discipline (IPO, sledenje) ali športne (agility, RO)? Lahko bokser dobro deluje tudi pri opravljanju obeh?

S: »Bokserji so po naravi »prodane duše«, ampak svojega lastnika nikoli in nikdar ne izpustijo iz vidnega polja. Ustvarite to vez, imejte se radi, bodite do njih pošteni, potrudite se jih na igriv način pretentati in ne samo nekaj zahtevati. Bodite jim zanimivi, večji klovni kot so oni sami, zraven še dosledni in potrpežljivi in čisto vseeno bo, kaj boste z njimi želeli početi. Radi delajo vse, samo da se zraven zabavajo! Od bokserja ne zahtevajte 100 % popolnosti, ker ko boste že mislili, da je popoln, vas bo presenetil.«

M: »Novi lastnik naj ima rad svojega bokserja in naj mu to tudi pokaže. Z voljo in načrtovanim delom, kjer bosta uživala oba, bo ves trud povrnjen in poplačan, tako kot je bil in še bo nama.«

Besedilo: Živa Munih, fotografija Daša Pepelko